

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205681
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8119205681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXXX/X, XXX XX D., zastúpeného: Mgr. Miroslav Baláž, advokát, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 42238871, proti žalovanému: C. E. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX G., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v H. D., zastúpenému: AK Mazanec, s. r. o, so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, IČO: 53 494 920, o zaplatenie 45.500,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 19C/13/2019-275 zo 7.9.2023, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 45.500,- eur s prísl.. Priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že z Dohody o urovnaní zo dňa 6.12.2017 uzavretej podľa § 585 Občianskeho zákonníka súd zistil, že účastníci dohody označení ako účastník 1 v tomto konaní žalovaný, účastník 2 v tomto konaní žalobca a účastník 3 Bc. C. I. uzatvorili dohodu.

3. Jej cieľom bolo mimosúdne vysporiadať medzi nimi vzájomné práva a povinnosti, ktoré boli v tom čase sporné a to konkrétne právne vzťahy týkajúce sa:

a) uzatvorenia (neuzatvorenia a existencie) neexistencie zmluvy o pôžičke, ako aj eventuálnych nárokov účastníka č. 2 voči účastníkovi číslo 1, ktoré uplatňuje s odvolaním sa na zmluvu o pôžičke a ktoré vymáha v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod zn. 9C/38/2017 za účelom zabezpečenia pohľadávky účastníka 2 podľa tohto odseku podal účastník 2 návrh na nariadenie zabezpečujúceho opatrenia, ktoré mu Okresný súd v Prešove vyhovel a dňa 2.11.2017 vydal uznesenie 9C/38/2017-16, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenie na majetok účastníka 1,

b) uzatvorenia (neuzatvorenia existencie) neexistencie zmlúv o nájme ako aj eventuálnych nárokov účastníka 2 voči účastníkovi 1, ktoré uplatňuje s odvolaním sa na zmluvy o nájme a ktoré vymáha v konaní uvedenom na Okresnom súde Prešov pod značkou 19C/33/2017 a 20C/43/2017 za účelom zabezpečenia pohľadávky účastníka 2 podľa tohto odseku podal účastník 2 návrh na nariadenie zabezpečujúceho opatrenia, ktorému Okresný súd Prešov vyhovel a dňa 6.11.2017 vydal uznesenie 9C/33/2017-18, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenia na majetok účastníka číslo 1,

c) uzatvorenia (neuzatvorenia existencie) neexistencie zmluvy o nájme ako aj eventuálnych nárokov účastníka číslo 3 voči účastníkovi číslo 1, ktoré uplatňuje s odvolaním sa na zmluvy o nájme a ktoré vymáha v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod zn. 11C/37/2017 a 20C/42/2017 za účelom zabezpečenia pohľadávky účastníka 3 podľa tohto odseku podal účastník 3 návrh na nariadenie zabezpečujúceho opatrenia, ktoré mu Okresný súd Prešov vyhovel a dňa 2.11.2017 vydal uznesenie 7C/37/2017, ktorým nariadil zabezpečovacie opatrenie na majetok účastníka číslo 1.

4. V časti II. tejto dohody označenej Skutkový stav a sporné okolnosti:

5. V bode 1 účastník číslo 2 tvrdí, že medzi účastníkom číslo 1 a účastníkom číslo 2 došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke zo dňa 28.3.2017, na základe ktorej mal účastník číslo 2 poskytnúť účastníkovi číslo 1 pôžičku vo výške 12.000,- eur a účastník číslo 1 sa mal v zmysle tejto zmluvy zaviazat túto pôžičku vrátiť do 15.4.2017. Účastník číslo 2 si uplatňuje túto pohľadávku voči účastníkovi číslo 1 žalobou o zaplatenie 12.000,- eur s prísl. na Okresnom súde Prešov v konaní vedenom pod značkou 9C/38/2017.

6. V bode 2. tohto článku, účastník č. 2 tvrdí, že medzi účastníkom číslo 1 a účastníkom číslo 2 došlo k uzatvoreniu zmluvy o nájme zo dňa 3.2.2017, na základe ktorej mal účastník č. 1 platiť účastníkovi č. 2 v období od 1.4.2017 do 15.9.2017 nájomné za prenájom lešenia zn. Hakki v množstve 750 m² vo výške 4.950,- eur. Účastník číslo 2 tvrdí, že medzi účastníkom číslo 1 a účastníkom číslo 2 došlo k uzatvoreniu zmluvy o nájme zo dňa 4.4.2017, na základe ktorej mal účastník číslo 1 platiť účastníkovi číslo 2 v období od 4.4.2017 do 15.9.2017 nájomné za prenájom lešenia zn. Ringer v množstve 1.000 m² vo výške 5.500,- eur. Účastník číslo 2 si uplatňuje z tejto pohľadávky súhrne voči účastníkovi číslo 1 žalobou o zaplatenie 10.450,- eur s prísl. na Okresnom súde Prešov v konaní vedenom pod zn. 19C/33/2017. Účastník č. 2 si uplatňuje žalobou v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 20C/43/2017 voči účastníkovi č. 1 nárok na vydanie lešení Hakki v množstve 750 m² a Ringer v množstve 1.000 m².

7. V bode 3. tohto článku, účastník č. 3 tvrdí, že medzi účastníkom č. 1 a účastníkom č. 3 došlo k uzatvoreniu zmluvy o nájme zo dňa 31.3.2017, na základe ktorej mal účastník č. 1 platiť účastníkovi č. 3 v období od 1.4.2017 do 15.9.2017 nájomné za prenájom lešenia zn. Ringer v množstve 1.000 m² vo výške 5.500,- eur. Účastník č. 3 si uplatňuje túto pohľadávku voči účastníkovi č. 1 žalobou o zaplatenie 5.500,- eur s prísl. na Okresnom súde Prešov v konaní vedenom pod značkou 11C/37/2017 účastník č. 3 si uplatňuje žalobou v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 20C/42/2017 voči účastníkovi číslo 1 nárok na vydanie lešenia Ringer v množstve 1.000 m².

8. Podľa bodu 4. tohto článku, účastník č. 3 má voči účastníkovi 1 pohľadávku titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 17.7.2017 vo výške 16.000,- eur so splatnosťou do 31.3.2018, ktorá je zabezpečená záložným právom k pozemku parcely registra C číslo XXX/X orná pôda o výmere 916 m², zapísaných doposiaľ na LV č. XXXX okres D., obec G., kat. úz. G..

9. Podľa bodu 5. tohto článku, účastník č. 1 pohľadávky účastníka č. 2 v bode 1 a 2 tohto článku tak, ako ich účastník č. 2 vymáha v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Prešov, neuznáva. V článku III., bod 6 tejto dohody, účastník č. 1 pohľadávku účastníka č. 3 v bode 3 tohto článku tak, ako ju účastník č. 3 vymáha v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, neuznáva.

10. Z článku III. tejto dohody nazvanej Urovanie, bodu 1., súd zistil, že účastníci tejto dohody konštatujú, že napriek svojím skôr vyjadreným právnym názorom a stanoviskám za účelom konečného usporiadania svojich vzájomných práv a povinností, nahrádzajú doterajšie nejednoznačné práva a povinnosti vyplývajúce z predmetu tejto dohody (článok II. dohody) takto:

a) účastník č. 1 uhradí vkladom na bankový účet účastníka č. 2 IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v K. L., alebo v hotovosti v deň účinnosti tejto zmluvy sumu vo výške 45.500,- eur s tým, že účastník č. 2 je povinný o tejto skutočnosti vydať účastníkovi č. 1 potvrdenie (kvitanciu), pre účely výmazu záložného práva nariadeného uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/38/2017-16 zo dňa 2.11.2017 a uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/33/2017-18 zo dňa 6.11.2017

b) účastník č. 1 uhradí vkladom na bankový účet účastníka č. 3 IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v K. L., alebo v hotovosti v deň účinnosti tejto zmluvy sumu vo výške 35.500,- eur s tým, že účastník č. 3 je povinný o tejto skutočnosti vydať účastníkovi č. 1 potvrdenie (kvitanciu) pre účely

výmazu záložného práva nariadeného uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/37/2017 zo dňa 2.11.2017 a záložného práva podľa bodu 4. článku II. tejto zmluvy.

11. Z bodu 2. tohto článku súd zistil, že sa účastník č. 2 zaväzuje do 2 dní od účinnosti tejto dohody zobrať svoje žaloby v sporoch vedených na Okresnom súde Prešov pod značkou 9C/38/2017, 19C/33/2017 a 20C/43/2017 v celom rozsahu späť, pričom nárok na náhradu trov konania voči účastníkovi č. 1 si v týchto sporoch nebude uplatňovať, rovnako ako si tento voči nemu nebude uplatňovať ani účastník č. 1, teda každý z účastníkov dohody znáša trovy tohto konania sám. Ak napriek uvedenému súd prizná niektorému z účastníkov č. 1 a 2 nárok na náhradu trov konania, tento účastník, ktorému bude tento nárok priznaný, nebude uplatňovať voči druhému účastníkovi konania a tohto sa výslovne vzdáva. Účastník č. 2 si voči účastníkovi č. 1 nebude uplatňovať žiadne ďalšie nároky titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 28.3.2017 a nájomnej zmluvy zo dňa 3.2.2017 a 4.4.2017, najmä avšak nie výlučne príslušenstvo pohľadávky. Účastník č. 2 zároveň prevádza vlastnícke právo k lešeniu Hakki v množstve 750 m² a Ringer v množstve 1.000 m², ktoré boli predmetom nájomných zmlúv zo dňa 3.2.2017 a 4.4.2017, pričom účastník č. 1 vlastnícke právo k týmto lešeniam prijíma. Vlastnícke právo podľa tohto bodu k lešeniu Hakki v množstve 750 m² a Ringer v množstve 1.000 m² prechádza na účastníka č. 1 uhradením sumy podľa bodu 1) písm. a) tohto článku bez odovzdania lešení.

12. Z bodu 3. tohto článku súd zistil, že sa účastník č. 3 zaväzuje do 2 dní od účinnosti tejto dohody zobrať svoje žaloby v sporoch vedených na Okresnom súde Prešov pod značkou 11C/37/2017 a 20C/42/2017 v celom rozsahu späť, pričom nárok na náhradu trov konania voči účastníkovi č. 1 si v tomto spore, ako aj v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod značkou 7C/37/2017, nebude uplatňovať, rovnako ako si tento voči nemu nebude uplatňovať ani účastník č. 1, teda každý z účastníkov dohody znáša trovy tohto konania sám. Ak napriek uvedenému súd prizná niektorému z účastníkov č. 1 a 3 nárok na náhradu trov konania, tento si účastník, ktorému bude tento nárok priznaný, nebude uplatňovať voči druhému účastníkovi konania a tohto sa výslovne vzdáva. Účastník č. 3 si voči účastníkovi č. 1 nebude uplatňovať žiadne ďalšie nároky titulom nájomnej zmluvy zo dňa 31.3.2017 a zmluvy o pôžičke zo dňa 17.7.2017, najmä, avšak nie výlučne príslušenstvo pohľadávky. Účastník č. 3 zároveň prevádza vlastnícke právo k lešeniu Ringer v množstve 1.000 m², ktoré boli predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 31.3.2017, pričom účastník č. 1 vlastnícke právo k tomuto lešeniu prijíma. Vlastnícke právo podľa tohto bodu k lešeniu Ringer v množstve 1.000 m² prechádza na účastníka č. 1 uhradením sumy podľa bodu 1) písm. b) tohto článku bez odovzdania lešenia.

13. Predmetná dohoda bola podpísaná zmluvnými stranami pred pracovníčkou matričného úradu dňa 6.12.2017.

14. Z výsluchu znalca z odboru písomoznalectvo D. M. N. zistil, že zotráva na svojich záveroch zo Znaleckého posudku č. X/XXXX, ktorý vyhotovil v trestnom konaní, kde posudzoval pravosť troch podpisov „B.“ a „A.“ na dohode o urovaní, kvitancii a výdavkových pokladničných dokladoch, všetky z toho istého dňa sú pravými podpismi žalobcu a žalovaného. Na vypracovaní posudku nepracoval s originálmi výdavkových dokladov, tieto mu neboli predložené, pracoval s tým materiálom, ktorý mu bol poskytnutý. Pravosť dokumentov neskúmal, overuje pravosť podpisov, nezaobera sa chemickým a iným skúmaním technických aspektov.

15. Z výsluchu znalkyne z odboru Kriminalistika, odvetvie Kriminalistické skúmanie dokumentov M. O. E. na tomto pojednávaní súd zistil, že zotráva na svojich záveroch v odbornom Vyjadrení č. X/XXXX, v ktorom uviedla, že ak sa má vyjadriť k možnosti posúdenia pravosti samoprepisových kópií podpisov na výdavkových pokladničných dokladoch zo dňa 6.12.2017 o prijatí sumy 45.500,- eur žalobcom od žalovaného a sumy 35.500,- C. I. od žalovaného, takéto kópie nie sú vhodné na individualizáciu a písomoznalecké stotožnenie ich pisateľa. Znalec z odboru písomoznalectvo skúma podpis a nemôže sa vyjadriť k pravosti listiny, teda, či samotná listina nie je falzifikát, resp. či nebol bianko doplnený podpis, či nedošlo k dopisovaniu a pod.

16. Z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.4.2022 č. k. 29C/14/2019-387 súd zistil, že vo veci žalobcu C. I. proti žalovanému E. A. o 35.500,- eur bolo žalobe o zaplatenie z tejto sumy s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 9.12.2017 do zaplatenia v celom rozsahu vyhovené. Súd v bodoch 40 a nasl. uvedeného rozhodnutia konštatoval, že neuveril tvrdeniu žalovaného, že došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov v rozsahu 55.000,- eur zo strany sestry, keďže jej výpoveď pre vážne rozpory

s predloženým čestným vyhlásením vyhodnotil ako nevierohodnú. Poukázal aj na jej výsluch v konaní 20C/43/2017. Konštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že sumu 35.500,- eur žalobcovi vyplatil v hotovosti, a preto súd žalobe o zaplatenie uvedenej sumy v súlade s článkom III., bod 1 písm. b) dohody vyhovel spolu so zákonným úrokom z omeškania od 9.12.2017 do zaplatenia.

17. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2023 č. k. 18Co/38/2022-462 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

18. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16.3.2022 č. k. 6T/57/2019-816 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.1.2023 č. k. 10To/28/2022-923 súd zistil, že bol žalovaný uznaný vinným, že v bode 1. rozsudku:

- dňa 3.2.2017 v D. uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Hakki, rok výroby 2013 v množstve 750 m², v hodnote 9.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v D. dňa 27.8.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.9.2017, nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím A. B. spôsobil škodu 9.000,- eur,

- dňa 4.4.2017 v D. uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, rok výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v D. dňa 27.8.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.9.2017, nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím A. B. spôsobil škodu 14.000,- eur,

- dňa 4.4.2017 v D. uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, roku výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v D. dňa 27.8.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.9.2017, nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím C. I. spôsobil škodu 14.000,- eur,

v bode 2:

- dňa 28.3.2017 v D. uzatvoril ako dlžník zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 12.000,- eur, kde sa v zmluve zaviazal, že uvedenú pôžičku vráti do 15.4.2017 na bankový účet veriteľa, kde následne toho istého dňa prijal od veriteľa na svoj bankový účet č. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 12.000,- eur, pričom už v čase uzatvárania dohody o pôžičke vedel, že uvedenú pôžičku nevráti, čím svojím konaním spôsobil veriteľovi A. B. škodu 12.000,- eur, čím v bode 1 rozsudku si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a v bode 2 rozsudku na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal v bode 1 rozsudku pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a v bode 2 rozsudku prečin podvodu podľa § 221, ods. 1 písm. h) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne. Poškodených A. B. a C. I. s nárokom na náhradu škody súd odkázal na civilný proces.

19. Ak žalovaný tvrdil, že na základe platnej dohody ako žalobcovi, tak C. I., zaplatil sumu, po zaplatení ktorej mal nadobudnúť vlastnícke práva k lešeniach, ktoré boli v čase uzavretia tejto dohody v ich vlastníctve a jeho držbe, toto tvrdenie nepreukázal. Predložený dôkaz o zaplatení sumy 45.500,- eur žalobcovi je aj na základe iných dôkazov nevierohodný dôkaz, ktorý odporuje logike a realite. Tvrdenia svedkyne G. L. o poskytnutí sumy 55.000,- eur žalovanému na tento účel z jej svedeckej výpovede v konaní 20C/43/2017 sú nevierohodné, iné dôkazy na preukázanie existencie tvrdenej sumy peňazí u žalovaného tento nevedel preukázať. Nič na tejto skutočnosti nemení ani to, že znaleckým posudkom D. N. malo byť preukázané, že podpisy na výdavkovom doklade, svedčiacom o tejto úhrade, boli podpismi žalobcu a žalovaného.

20. V druhom rade návrh na vykonanie dokazovania dodatkom k znaleckému posudku D. N., ktorý označil podpisy na výdavkovom doklade za vlastné podpisy, v kontexte odborného vyjadrenia M. E., súd nepovažuje za dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať odovzdanie takejto značnej sumy finančných prostriedkov v reále a za okolností, ktoré mu mali podľa tvrdení samotného žalovaného v týchto konaniach aj v trestnom konaní, predchádzať v kontexte iných dôkazov, ktoré to zásadne spochybňujú.

Iné navrhované dôkazy súd nepovažuje za také dôkazy, ktorých vykonanie v tomto konaní by mohlo reálne priniesť iný skutkový pohľad na okolnosti rozhodujúce pre právne posúdenie veci – teda či došlo, alebo nedošlo k reálnemu zaplateniu sumy 45.500,- eur, a preto ich aj z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal.

21. Pokiaľ žalovaný namietal procesnú prekážku rozhodutej veci – res iudicata vo vzťahu ku konaniu 20C/43/2017, súd poukazuje na samotný obsah tejto dohody, ktorá jednoznačne uvádza, že vlastníctvo k tejto veci prechádza zaplatením sumy 45.500,- eur žalovaným žalobcovi. Z tohto vyplýva, že do času, pokiaľ táto suma nie je uhradená, žalovaný nie je vlastníkom predmetného lešenia, preto správne rozhodol súd o jeho vydaní žalobcovi. Vydania sa musel žalobca domáhať z dôvodu, že evidentne žalovaný toto lešenie má vo svojej držbe. Zároveň sa žalovaný zaviazal z tejto platnej dohody zaplatiť žalobcovi sumu 45.000,- eur, preto, ak túto sumu nezaplatil, žaloba o jej zaplatenie je dôvodná, takto sa zmluvné strany jednoznačne dohodli. Nároky, ktoré uplatnil žalovaný v konaní 20C/43/2017 a v tomto konaní nezakladajú procesnú prekážku res iudicata, nejedná sa o totožný nárok.

22. V prvom rade má žalovaný povinnosť zaplatiť sumu 45.500,- eur žalobcovi, a týmto sa stane vlastníkom predmetného lešenia, a tento nárok zanikne na základe splnenia tejto dohody. Nejedná sa preto v danom prípade o právoplatne rozhodnutú vec, ani o skutočnosť, ktorá by bola zmätočná a zavádzajúca vo vzťahu k tomu, že žalovaný je zaviazaný ako vydať lešenie, tak aj zaplatiť sumu 45.500,- eur, nakoľko takto sa aj strany sporu v dohode o urovnaní dohodli. Dohoda medzi nimi je uzavretý platný právny úkon, to znamená, že predmetné rozhodnutie vo veci 20C/43/2017 a rozhodnutie v tejto veci sú len realizáciou samotnej dohody zmluvných strán.

23. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

24. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

25. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Poukázal na to, že svoje tvrdenie o tom, že žalobcovi uhradil sumu 45.500,- eur podložil relevantným dôkazom, a to kópiou výdavkového dokladu. Žalovaný v snahe podporiť hodnovernosť svojho tvrdenia ako dôkazu, navrhol vykonanie znaleckého dokazovania originálu tohto dokladu, avšak súd tento návrh odmietol, a preto možno konštatovať, že originál výdavkového dokladu, ktorý slúži ako potvrdenie o zaplatení danej sumy, súd pri rozhodovaní vôbec nezohľadnil. Tento originál výdavkového dokladu predstavuje jasný, hodnoverný a jediný možný doklad o tom, že žalobcovi predmetnú čiastku uhradil. Takýto doklad sa v prípade hotovostnej úhrady vyhotovuje bežne, a to práve za účelom potvrdenia úhrady.

27. Napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený a vzhľadom na niekoľko odkazov na súdne konania, v ktorých bola žalovanému uložená povinnosť, možno nadobudnúť dojem, že žalovaný bol v tomto konaní zaviazaný k úhrade žalovanej čiastky len na základe toho, že bol v iných súvisiacich alebo obdobných konaniach, ktorých bol účastníkom uznaný za vinného a povinného plniť.

28. Žalobca sa v predmetnom konaní stal úspešným len svojou nečinnosťou, pretože k tomu, aby bol v spore úspešným mu stačilo tvrdiť, že žalovaný mu napriek výdavkovému dokladu neuhradil nič zo žalovanej sumy.

29. Počas celého súdneho konania vedeného pod sp. zn. 19C/13/2019 nemal možnosť priamo a osobne obhájiť svoje tvrdenia a skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej z dôvodu, že súd návrh na jeho výsluch nepripustil a za tým účelom pojednávanie neodročil z dôvodu hospodárnosti konania.

30. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané len na základe iných súdnych rozhodnutí, ktorých účastníkom bol žalovaný. Treba uviesť, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní 7.9.2023 súdu objasnil, že

v konaniach, na ktoré súd odkazuje, bol prejednávaný stav pred uzatvorením dohody o urovaní, pričom v súčasnosti prebieha konanie o obnove trestného konania, pretože vyvstali nové dôležité skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

31. Pokiaľ ide o svedkov D. A. a C. P. treba konštatovať, že záver súdu nie je pravdivý, pretože týchto svedkov navrhol žalobca. Žalovaný nemal dôvod zabezpečiť účasť svedkov, ak ich výsluch nenavrhol. Ide teda o nepravdivý skutkový stav veci.

32. Tvrdenia svedkyne G. L. boli podložené výpismi z účtu, ktoré sú súdu známe, avšak tieto súd nezohľadnil. Preto možno konštatovať, že napadnutý rozsudok nie je náležite odôvodnený a vyznieva zmätočne.

33. V priebehu konania žalovaný opieral svoje tvrdenia o množstvo listinných dôkazov a výpovede svedkov, pričom žalobca napriek svojej pasivite vo veci napriek tomu uspel.

34. Žalobca využil situáciu a spoliehal sa na skutočnosť, že v čase podania žaloby žalovaný nedisponoval originálmi výdavkových pokladničných dokladov o odovzdaní finančných prostriedkov, ale len pretlačenou kópiou, a tak pravosť tejto kópie bola spochybňovaná, pričom súd nepovažoval za potrebné preskúmať originály, a to napriek tomu, že by mohli preukázať, že žalobca tvrdí skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé a mohli by spochybniť hodnovernosť jeho tvrdení.

35. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

36. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

37. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené procesné vady znemožňujúce strane (v danom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

38. Podľa § 585 OZ, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premĺčaného záväzku. Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovania.

39. Podľa § 133 OZ, ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že nie je vylúčená dohoda zmluvných strán o odlišnom okamihu nadobudnutia vlastníctva bez zreteľa na prevzatie hnuiteľnej veci.

40. V prejednáwanej veci bolo nepochybne preukázané, že na základe dohody o urovaní uzavretej podľa § 585 Občianskeho zákonníka zo 6.12.2017 sa žalovaný ako účastník č. 1 tejto dohody zaviazal zaplatiť žalobcovi v zmysle článku III., bod 1a sumu, ktorá je predmetom tohto konania vo výške 45.500,-eur, a to na bankový účet žalobcu ako účastníka č. 2 tejto dohody o urovaní vedený v K. L. alebo v hotovosti v deň účinnosti tejto zmluvy.

41. Za týchto okolností dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania zaplatenia tejto sumy dojednanej v predmetnej dohode o urovaní, bolo na žalovanom. V zhode so súdom prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že žalovanému sa nepodarilo preukázať zaplatenie tejto sumy, a to či už vo výške 45.500,-eur v deň platnosti a účinnosti tejto zmluvy, teda 6.12.2017 alebo neskôr, kedy mala byť táto suma prevedená na účet žalobcu v K. L. tak, ako to nepochybne vyplýva z textu predmetnej dohody o urovaní.

42. Pokladničný doklad dokumentujúci vyplatenie týchto finančných prostriedkov žalobcovi zo strany žalovaného nemôže byť hodnoverným dokladom o splnení povinnosti vyplývajúcej z predmetnej dohody o urovaní, a to jednak z dôvodu, že žalobca prevzatie finančných prostriedkov od žalovaného v priebehu celého konania popieral, žalovaný nesplnil podmienky, ktoré pre vyplatenie tejto sumy vo výške 45.500,- eur boli v dohode o urovaní stanovené, t. j. vo forme prevodu týchto finančných prostriedkov na účet žalobcu v K. L. a navyše žalovanému sa nepodarilo preukázať ani to, že predmetnými finančnými prostriedkami v čase údajného vyplatenia týchto finančných prostriedkov žalobcovi v hotovosti na základe predmetného pokladničného výdavkového dokladu disponoval.

43. V tejto súvislosti treba poukázať na rozpory vo výpovedi svedkyne G. L., ktorá počas súdnych konaní v iných právnych veciach (napr. 20C/43/2017) uviedla, že finančné prostriedky, ktoré za účelom splnenia dlhov poskytla svojmu bratovi E. A. – žalovanému, vybrala z účtu, avšak v následnom čestnom vyhlásení (č.l. 223 spisu) uviedla, že v skutočnosti disponovala finančnými prostriedkami, ktoré boli vybraté z neziskovej organizácie HEDÓNIA, n.o., IČO: 45740844, so sídlom v Širokom.

44. Zároveň treba konštatovať, že vyplatenie finančných prostriedkov v hotovosti vo výške 45.500,- eur v zmysle článku III., bod 1a predmetnej dohody o urovaní bolo viazané na povinnosť žalobcu vydať žalovanému (účastník č. 1 predmetnej dohody o urovaní) potvrdenie tzv. kvitanciu pre účely výmazu záložného práva nariadeného uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 9C/38/2017-16 z 2.11.2017 a uznesení Okresného súdu Prešov, č. k. 19C/33/2017-18 zo 6.11.2017. Takúto kvitanciou však žalovaný nepredložil ani v priebehu konania neodôvodnil, prečo mu takáto kvitancia v prípade splnenia povinnosti zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nebola vydaná.

45. Zároveň je treba konštatovať, že hodnovernosť predmetného pokladničného výdavkového dokladu, na základe ktorého mala byť žalobcovi vyplatená sporná suma 45.500,- eur, bola predmetom znaleckého dokazovania, a to jednak Znaleckým posudkom znalca z odboru písmoznalectva D. M. N. č. X/XXXX a taktiež aj znalkyňou M. O. E. v zmysle jej odborného vyjadrenia pod č. X/XXXX.

46. Z obsahu tohto znaleckého dokazovania vyplýva, že podpis na predmetnom výdavkovom pokladničnom doklade zo strany žalobcu je pravý, aj keď existujú pochybnosti o pravosti podpisov na tzv. priepisoch pôvodného originálneho výdavkového pokladničného dokladu. V tejto súvislosti znalec D. M. N. na pojednávaní konanom 21.10.2020 vo veci 20C/42/2017 Okresného súdu Prešov (č.l. 218 a nasl. spisu) uviedol, že mal k dispozícii aj originál predmetného výdavkového pokladničného dokladu a konštatoval, že podpis žalobcu na tomto doklade je pravý.

47. V kontexte celkového dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané, však nemožno v zhode so súdom prvej inštancie uveriť tomuto výdavkovému pokladničnému dokladu so zreteľom na to, že žalovanému sa nepodarilo preukázať pôvod finančných prostriedkov, ktoré mali byť na základe tohto výdavkového pokladničného dokladu žalobcovi vyplatené, a to v kontexte pochybností o hodnovernosti výpovede svedkyne G. L., t. j. sestry žalovaného (č.l. 223 a nasl. spisu).

48. Tento záver potvrdzuje aj absencia kvitancie (v zmysle vyššie uvedeného), ktorá mala byť žalovanému vydaná v zmysle článku III., bod 1a predmetnej dohody o urovaní v prípade zaplatenia týchto finančných prostriedkov v hotovosti žalobcovi.

49. Na základe tohto hodnotenia dôkazov nemožno vytknúť súdu prvej inštancie, že svoje skutkové zistenia oprel aj o dokazovanie, ktoré bolo vykonané v iných veciach (napr. 20C/42/2017 Okresného súdu Prešov), nakoľko dokazovanie v tejto veci nebolo nijakým spôsobom spochybnené a opakovanie tohto dokazovania by bolo v kontexte hospodárnosti súdneho konania nadbytočné. Rozhodujúce v tejto veci bolo vyhodnotenie či žalovaný skutočne splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z predmetnej dohody o urovaní v podobe zaplatenia finančných prostriedkov vo výške 45.500,- eur žalobcovi, čo podľa názoru odvolacieho súdu (v zhode so súdom prvej inštancie) preukázané nebolo.

50. Treba tiež uviesť, že zák. č. 394/2012 Z. z. účinným od 1.1.2013 boli platby prevyšujúce 5.000,- eur v hotovosti medzi podnikateľmi (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci) zakázané, čo taktiež spochybňuje obranu žalovaného o údajnom vyplatení predmetných finančných prostriedkov žalobcovi v hotovosti v sume ďaleko prevyšujúcej zákonné limity povolenej platby medzi podnikateľmi v hotovosti.

51. Nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v tom, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nebol dostatočne odôvodnený, nakoľko v tomto rozhodnutí súd prvej inštancie náležite uviedol ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Z uvedeného vyplýva, že tak z hľadiska obsahových náležitostí ako aj z hľadiska vnútornej štruktúry použitej argumentácie, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa všetky kritéria riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

52. Za týchto okolností treba konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednáwanej veci je vecne správne a ako také bolo potvrdené postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, nakoľko správny je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania.

53. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).